

4 i påsktiden

Psalmer: 582, Ps30, 359, 300, 718, 720

Texter: Jes 54:7-10, Hebr 13:12-16, Joh 16:16-22

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Joh 16:16-22

16 En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni kommer att se mig." 17 Några av hans lärjungar sade då till varandra: "Vad menar han när han säger till oss: En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni kommer att se mig? Och att han går till Fadern?" 18 De frågade: "Vad menar han med en kort tid? Vi förstår inte vad han säger."

19 Jesus märkte att de ville fråga honom, och han sade till dem: "Ni frågar varandra om det jag sade: En kort tid och ni ser mig inte, ännu en kort tid och ni kommer att se mig. 20 Jag säger er sanningen: Ni kommer att gråta och jämra er, men världen ska glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg ska vändas i glädje. 21 När en kvinna ska föda har hon det svårt, för hennes stund har kommit. Men när hon har fött barnet, minns hon inte längre smärtan i sin glädje över att en människa är född till världen. 22 Nu har ni också det svårt, men jag ska se er igen. Då ska era hjärtan glädjas, och ingen ska ta er glädje ifrån er.

Låt oss be!

Käre Jesus, välsigna oss med en uthållig tro, som bevarar och litar på dina löften. Amen.

Dagens evangelietext handlar om det kristna korset. Det är lidande, sorger eller förluster som vi får utstå för Jesu skull. Och vi får lära oss att vi då inte ska förtvivla utan sätta vårt hopp till Kristus.

Det första vi lär oss är att förnuftet inte kan bedöma andliga ting. Förnuftet är därför inte att lita på när det gäller de ting som rör vår frälsning. När Jesus sa *en kort tid och ni ser mig inte längre, och ännu en kort tid och ni kommer att se mig* då förstod lärjungarna inte vad han talade om: *Vad menar han med att tala om en kort tid? Vi förstår inte vad han säger.* När de säger *vi förstår inte vad han säger* så sammanfattar de på ett träffande sätt förnuftets förmåga att utforska och bedöma andliga ting. Fast de var omvända och pånyttfödda så förmådde de inte förstå vad Jesus undervisade dem om.

Jesus förklarade då uttrycket ”en liten tid” med de enklaste och klaraste ord: *Amen, amen säger jag er: Ni kommer att gråta och jämra er, men världen skall glädja sig. Ni kommer att sörja, men er sorg skall vändas i glädje.* Den glädje

Jesus talar om skulle bli deras när de fick se honom igen efter hans uppståndelse. Efter Jesu uppståndelse fick de den helige Andes kraft att bli hans vittnen. Det innebar återigen lidanden för Jesu skull. Vi hör hur apostlarna blev arresterade och förbjudna att vittna om Kristus. Men då hade de ändå en glädje som ingen kunde ta ifrån dem. Paulus kan till och med skriva: *vi gläder oss också mitt i våra lidanden, för vi vet att lidandet ger tålmod, 4 tålmodet fasthet och fastheten hopp. 5 Och hoppet sviker oss inte, för Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande som han har gett oss.*

Förnuftet har ingen insikt i andliga ting och kan därför inte förstå Guds handlande. Men det innebär inte att förnuftet är helt odugligt. Våra konfirmander får lära sig katekesen och det innebär att de måste använda sitt förnuft och sitt minne. De lär sig också i katekesen att vi ska tacka Gud som har gett oss förnuft och alla sinnen. Vi använder förnuftet för att ta till oss Guds ord. När vi läser Guds ord använder vi förnuftet för att det som når våra ögon ska få tränga ner i våra hjärtan. Likadant när vi hör Guds ord så använder vi förnuftet för att förstå budskapet. Men i våra hjärtan verkar Ordet av egen kraft för det heter: *Evangeliet är en Guds kraft till frälsning...* och på ett annat ställe: *Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och genomtränger tills det skiljer själ och ande, led och märg, och det dömer över hjärtats uppsåt och tankar.* Vi ska uppskatta och använda vårt förnuft till att lära oss Guds ord och utföra allt det som Gud befallt oss till. Det är när man börjar använda förnuftet för att samla argument mot Guds ord som man använder förnuftet på fel sätt; för förnuftet står inte över Guds ord.

Förnuftet kan inte förstå Guds handlande. Jesus sa till sina lärjungar: *Ni kommer att sörja.* Men förnuftet kan inte förstå varför kristna ska behöva sörja, alltså: inte ens de troende som blivit förnyade och helgade kan med sitt förnuft förstå varför kristna ska behöva sörja. För hur kan Gud som är god och kärleksfull och har alla makt tillåta sorg och förluster i våra liv? Människans förstånd är oförståndigt i andliga ting både före och efter omvändelsen. Före omvändelsen föreställer sig förnuftet att frälsningen kräver motprestationer från vår sida, annars kan vi aldrig förtjäna frälsning. När förnuftet hör evangeliet som säger att frälsningen är en Guds gåva för Kristi skull så tycker förnuftet att det är dårskap. Förnuftet resonerar så här: människan måste bidra med något, och den som anstränger sig måste väl ändå förtjäna något med alla sina ansträngningar. Vad är det annars för vits med att anstränga sig för att bli en god människa? Men Bibeln säger: *Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar...* Och anledningen till det är vad människor inte tål att höra: *för att ingen ska berömma sig.* Men "andliga ledare", präktiga och självrättfärdiga människor och självtutnämnda profeter har i alla tider till och med varit beredda att döda om någon vågat påstå att de inte har något att berömma sig av inför Gud.

Bibeln lär oss att människans vilja är bortvänd från Gud allt ifrån födelsen. Det kan förnuftet inte heller fatta. Det kan inte fatta att varje människa behöver bli omvänd. Omvändelsen är inte ett verk av människans fria vilja. En vilja som är bortvänd från Gud är inte fri. I omvändelsen är det Gud som verkar och människans bortvända vilja som är föremål för Guds verk. Det är den bortvända viljan som ska omvändas. Men förnuftet kan inte fatta att människans vilja är bortvänd från Gud och blir arg när hon får höra att hon behöver omvändelse. *Vi gick alla vilse som får*, förkunnar Jesaja. Det tål inte förnuftet att höra utan tar det som en förolämpning och börjar rasa mot Gud. Skriften vittnar om att de förnuftigaste, de mest lärda och mäktigaste här i världen, *jordens kungar och furstar rådslår mot Herren och hans Smorde*. Så långt kommer förnuftet av egna krafter när det är som mest utvecklat. Här är en av orsakerna till att Jesus fick lida. De som hade makt och myndighet tålde inte att höra att de var som vilsegångna får.

Efter omvändelsen är förnuftet inte mycket bättre. Förnuftet tänker så här: att vara ett Guds barn är något högt och dyrbart. Därför är det omöjligt att Guds barn skulle drabbas av olycka, fattigdom, sjukdom och svaghet, lidande, sorg och bedrövelse. Men Jesus lär oss något annat: *Ni kommer att gråta och jämra er, men världen skall glädja sig. Ni kommer att sörja...* Detta är något som inte bara gällde lärjungarna utan det gäller alla kristna. Paulus förkunnar: *vi måste gå genom många lidanden för att komma in i Guds rike*. Men förnuftet kan inte förstå att den Allsmäktiges barn ska behöva jämra sig medan världen ska få glädja sig. Inte heller det pånyttfödda förnuftet förstår detta. Det kan vi ju se av lärjungarnas reaktion.

När Jesus togs bort från lärjungarna, blev förråd, gripen, fångslad, korsfäst, gav upp andan och blev begravnen, då fick de sorg och bedrövelse. Men sorgen varade bara en kort tid. Han kom till dem och de blev glada. Ja, den glädjen är evig för Jesus säger: *ingen ska ta er glädje ifrån er*. Dessa ord ska vi också hålla oss till och lita på när sorgen drabbar oss. Det är på samma sätt med den sorg Gud låter drabba oss. Den varar bara en kort tid och ska vändas i en glädje som ingen kan ta ifrån oss.

Det är på samma sätt med oss när Kristus döljer sig för oss och vi får känna av lidande och sorg. I bedrövelsen ser vi inget slut och ingen lösning. Då kan inte vårt eget förnuft trösta oss för det begriper inte Guds handlande. Men för att vi inte ska förtvivla utan hålla ut säger Jesus: *en kort tid och ni kommer att se mig... och er sorg ska vändas i glädje*. Ja, om igen säger han: *jag ska se er igen, och då ska era hjärtan glädja sig, och ingen ska ta er glädje ifrån er*. Dessa ord

ska också vi bevara i våra hjärtan, för att vi i sorgen ska lita på Jesu löfte och vänta Guds hjälp.

Vi måste också lära oss att se på tiden ur ett bibliskt perspektiv. En kort tid i Bibelns mening är inte alltid vad vi skulle kalla *en kort tid*. Tänk på Lasarus. Han levde och dog som en övergiven, fattig, sårig och sjuk tiggare. Men hans lidande fick också ett slut och vändes i evig glädje. Abraham vittnade om honom: ”*nu får han tröst*”. Varade Lasarus lidande bara ”en kort tid”? Ja, det beror på vad man jämför med. När Jesus säger ”en kort tid” talar han inte om den bästa tiden för ett hundrameterslopp. Här är det fråga om ett annat lopp, som Paulus skriver: *jag jagar mot målet för att vinna segerpriset, Guds kallelse till himlen i Kristus Jesus. Det är så vi bör tänka...* Och på ett annat ställe skriver han: *Jag hävdar att den här tidens lidanden väger lätt i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras och bli vår*. När Paulus talar om ”den här tidens lidanden” så får vi intryck av att lidandet inte tar slut så länge vi lever. Men även om det blir så, är det bara en bråkdel av vår eviga existens - alltså en kort tid.

Lärjungarna förstod inte heller vad Jesus menade när han sa: ”*jag går till Fadern*”. ”*Vad menar han med att tala på det sättet*”, frågade de sig. Jesus sa dessa ord på vägen ut till Getsemane för att lärjungarna inte skulle förtvivla vid hans död utan hålla sig till hans ord - även om de med förnuftet inte kunde fatta hur det skulle ske, för de skulle ju se honom dö och läggas i en grav. Men dessa ord ”*jag går till Fadern*” betyder att han inte skulle bli kvar i sin grav, utan uppstå och gå in i sin härlighet. Många vittnen betygar för oss att det gick precis som Jesus förutsagt. Jesus uppstod på tredje dagen. Och sedan han under fyrtio dagar låtit sig ses av lärjungarna och talat med dem om Guds rike blev han upptagen till himlen.

Apostlarna som först var så tröga till att tro vittnade sedan om vad det innebär att Jesus gick till Fadern. Vi ska inte upprepa deras misstag, alltså vara tröga till att tro. Att Jesus gått till Fadern ger oss uthållighet i tron. För det betyder att vår Frälsare nu är upphöjd till den Allsmäktiges högra sida och regerar allt och är närvarande överallt. Jesus har genom många lidanden gått in i sin härlighet. Och hans vilja är att vi ska vara där han är. Därför ska vi lita på honom när vi drabbas av sorg och bedrövelse. Vi kan vara övertygade om att vi inte ska gå under utan att sorgen ska ta slut och vändas i glädje – en glädje som ingen kan ta ifrån oss. Amen.

Låt oss be!

Käre Jesus, vi tackar dig för löftet om den eviga glädjen i din närvaro. Du vill att vi ska vara där du är. Du har också makt och kärlek att styra över allt som sker för att ditt ord ska gå i uppfyllelse. Vi tackar dig för löftet att du har all makt i

himlen och på jorden, att du har lovat vara med oss alla dagar, och att inget kan skilja oss från din kärlek. Dina löften är vår trygghet. Amen.